

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr.138 din 14 septembrie 2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.479 din 2 octombrie 2000, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, punctele 1, 2, 4 și 5 se abrogă.

2. La articolul I, după punctul 9 se introduce punctul 9¹, cu următorul cuprins:

„9¹. La articolul 30, alineatul 2 va avea următorul cuprins:

În cazul când din pricina recuzării nu se poate alcătui completul de judecată, precum și în cazul când recuzarea privește pe toți judecătorii unei instanțe, cererea de recuzare se judecă de instanța ierarhic superioară.”

3. La articolul I, punctul 10 va avea următorul cuprins:

„10. Alineatul 3 al articolului 30 va avea următorul cuprins:

La instanțele la care funcționează mai multe secții, cererile prin care sunt recuzați toți judecătorii unei secții se judecă de o altă secție de la aceeași instanță.”

4. La articolul I, după punctul 10 se introduce punctul 10¹, cu următorul cuprins:

„10¹. La articolul 30, după alineatul 3 se introduce alineatul 4, cu următorul cuprins:

Cererile de recuzare a instanțelor ierarhic superioare formulate la instanța care soluționează litigiul sunt inadmisibile.”

5. La articolul I, după punctul 20 se introduce punctul 20¹, cu următorul cuprins:

„20¹. Alineatul 4 al articolului 68 va avea următorul cuprins:

Dacă mandatul este dat unei alte persoane decât unui avocat, mandatarul nu poate pune concluzii decât prin avocat, cu excepția consilierului juridic care, potrivit legii, reprezintă partea.”

6. La articolul I, după punctul 21 se introduce punctul 21¹, cu următorul cuprins:

„21¹. Articolul 74 va avea următorul cuprins:

Art. 74. – Cel care nu este în stare să facă față cheltuielilor unei judecăți, fără a primejdui propria sa întreținere sau a familiei sale, poate cere instanței să-i încuviințeze asistență judiciară.”

7. La articolul I punctul 22, punctul 1 al alineatului 1 al articolului 75 va avea următorul cuprins:

„1. acordarea de scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, a timbrului judiciar și a cauțiunilor;”

8. La articolul I, după punctul 22 se introduc punctele 22¹-22⁴, cu următorul cuprins:

„22¹. Articolul 76 va avea următorul cuprins:

Art. 76. – Cererea de asistență judiciară se face în scris și se depune la instanța de judecată.

În cazuri urgente, cererea pentru apărare și asistență prevăzute la art.75 alin.1 pct.2, potrivit legii, poate fi depusă la barou și soluționată de acesta.

22². Articolul 77 va avea următorul cuprins:

Art. 77. – Cererea va cuprinde mențiuni privind obiectul și natura procesului pentru care se solicită asistența, identitatea, domiciliul și starea materială a solicitantului, atașându-se, totodată, dovezi scrise despre veniturile sale și despre obligațiile de întreținere sau de plată pe care el le are față de alte persoane.

Instanța va cerceta cererea, putând solicita în legătură cu aceasta lămuriri și dovezi părților sau informații scrise autorităților competente.

Asupra cererii instanța se va pronunța, fără dezbateri, prin încheiere dată în camera de consiliu.

Cererea împreună cu încheierea de încuviințare a asistenței prevăzute la art.75 alin.1 pct.2 se trimit, de îndată, baroului, pentru a proceda la asigurarea asistenței judiciare în cauză, potrivit legii.

22³. Articolul 78 va avea următorul cuprins:

Art. 78. – Orice parte interesată va putea înfățișa oricând instanței dovezi cu privire la situația reală a celui căruia i s-a încuviințat cererea; asistența judiciară nu se suspendă în cursul noilor cercetări.

Dacă instanța constată că cererea de asistență a fost făcută cu rea-credință, prin ascunderea adevărului, ea poate, prin încheiere, să oblige partea la plata sumelor datorate. Dispozițiile art.77 alin.3 sunt aplicabile.

22⁴. Articolul 79 va avea următorul cuprins:

Art. 79. – Încheierile prevăzute la art.77 alin.3 și la art.78 alin.2 nu sunt supuse nici unei căi de atac.”

9. La articolul I, punctul 23 va avea următorul cuprins:

„23. Articolul 81 va avea următorul cuprins:

Art. 81. – Cheltuielile pentru care partea a beneficiat de scutiri sau reduceri prin încuviințarea asistenței judiciare vor fi puse în sarcina celeilalte părți, dacă aceasta a căzut în pretențiile sale.

Avocații desemnați pentru asigurarea apărării și asistenței prevăzute la art.75 alin.1 pct.2 au dreptul să ceară instanței de judecată

ca onorariul lor să fie pus în sarcina celeilalte părți, dacă aceasta a căzut în pretențiile sale.

Dispozitivul hotărârii cuprinzând obligația de plată a sumelor prevăzute la alin.1 și 2, precum și încheierea privind obligația de plată a sumelor prevăzute la art.78 alin.2 constituie titlu executoriu.

În cazul în care titlul executoriu este temei pentru executarea unei creanțe bugetare, acesta va fi comunicat din oficiu organelor competente.”

10. La articolul I punctul 36, articolul 92¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 92¹. – Comunicarea citației și a altor acte de procedură nu se poate realiza prin afișare în cazul persoanelor juridice, precum și al asociațiilor sau societăților care, potrivit legii, pot sta în judecată, cu excepția cazurilor în care se refuză primirea sau dacă se constată lipsa oricărei persoane la sediul acestora.”

11. La articolul I punctul 39, partea introductivă și litera d) de la punctul 2 al alineatului 1 ale articolului 108¹ vor avea următorul cuprins:

„Art. 108¹. – Dacă legea nu prevede altfel, instanța, potrivit dispozițiilor prezentului articol, va putea sancționa următoarele fapte săvârșite în legătură cu procesul, astfel:

d) neluarea de către conducătorul unității în cadrul căreia urmează a se efectua o expertiză, a măsurilor necesare pentru efectuarea acesteia sau pentru efectuarea la timp a expertizei, precum și împiedicarea de către orice persoană a efectuării expertizei în condițiile legii;”

12. La articolul I punctul 39, după litera g) a punctului 2 al alineatului 1 al articolului 108¹ se introduc literele h) și i), cu următorul cuprins:

„h) împiedicarea în orice mod a exercitării, în legătură cu procesul, a atribuțiilor ce revin judecătorilor, experților desemnați de instanță în condițiile legii, agenților procedurali, precum și altor salariați ai instanței;

i) nerespectarea de către executorul judecătoresc a obligației de a depune la dosarul instanței actele de executare, potrivit dispozițiilor art.373¹ alin.3.”

13. La articolul I punctul 42, articolul 114 va avea următorul cuprins:

„Art. 114. - La primirea cererii de chemare în judecată președintele sau judecătorul care îl înlocuiește va verifica dacă aceasta întrunește cerințele prevăzute de lege. Când este cazul, reclamantului i se pune în vedere să completeze sau să modifice cererea și să depună, potrivit art.112 alin.2 și art.113, cererea și copii certificate de pe toate înscrisurile pe care își întemeiază cererea.

Reclamantul va completa cererea de îndată. Atunci când completarea nu este posibilă, cererea se va înregistra și i se va acorda reclamantului un termen scurt. În cazul în care cererea a fost primită prin poștă, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile ei, cu mențiunea că, până la termenul acordat, urmează să facă completările sau modificările necesare.

Acordarea termenului, potrivit alin.2, se face, în toate cazurile, cu mențiunea că neîndeplinirea în acest termen a obligațiilor privind completarea sau modificarea cererii poate atrage suspendarea judecării.

Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut la alin.2, suspendarea judecării se pronunță prin încheiere potrivit dispozițiilor art.339.

În procesele în care, în condițiile art.47, sunt mai mulți reclamanți sau pârâți, președintele instanței, ținând cont de numărul foarte mare al acestora, de necesitatea de a asigura desfășurarea normală a activității de judecată, cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale părților, va putea dispune reprezentarea lor prin mandatar și îndeplinirea procedurii de comunicare a actelor procesuale numai pe numele mandatului, la domiciliul sau sediul acestuia. Reprezentarea se va face, după caz, prin unul sau mai mulți mandatar, persoane fizice sau persoane juridice, dispozițiile art.68 și art.114¹ fiind aplicabile în mod corespunzător. Dovada mandatului va fi depusă de către reclamanți, în condițiile prevăzute la alin.2, iar de către pârâți, o dată cu întâmpinarea. Dacă părțile nu-și aleg un mandatar sau nu se înțeleg asupra persoanei mandatului, în cazul reclamanților vor fi aplicabile dispozițiile alin.4, iar în cazul pârâților, președintele instanței va numi un curator special.”

14. La articolul I punctul 43, alineatele 3 și 5 ale articolului 114¹ vor avea următorul cuprins:

„Termenul de judecată va fi stabilit astfel încât de la data primirii citației pârâtul să aibă la dispoziție cel puțin 15 zile pentru a-și pregăti apărarea, iar în procesele urgente, cel puțin 5 zile.

Sub rezerva dezbaterii la prima zi de înfățișare, președintele, cu ocazia fixării termenului prevăzut la alin.1, dacă s-a solicitat prin cerere, va putea dispune citarea pârâtului la interogatoriu, alte măsuri pentru administrarea probelor, precum și orice alte măsuri necesare pentru desfășurarea procesului potrivit legii.”

15. La articolul I punctul 44, alineatul 2 al articolului 118 se abrogă.

16. La articolul I punctul 44, alineatul 3 al articolului 118 va avea următorul cuprins:

„În cazul în care pârâtul nu este reprezentat sau asistat de avocat, președintele îi va pune în vedere, la prima zi de înfățișare, să arate excepțiile, dovezile și toate mijloacele sale de apărare despre care se va face vorbire în încheierea de ședință; instanța va acorda, la cerere, un termen pentru pregătirea apărării și depunerea întâmpinării.”

17. La articolul I, după punctul 44 se introduce punctul 44¹, cu următorul cuprins:

„44¹. Alineatul 1 al articolului 119 va avea următorul cuprins:

Dacă pârâtul are pretenții în legătură cu cererea reclamantului, el poate să facă cerere reconvențională.”

18. La articolul I punctul 46, alineatul 2 al articolului 129 va avea următorul cuprins:

„Judecătorul va pune în vedere părților drepturile și obligațiile ce le revin în calitatea lor din proces.”

19. La articolul I punctul 46, alineatul 3 al articolului 129 se abrogă.

20. La articolul I punctul 51, alineatul 3 al articolului 153 va avea următorul cuprins:

„Termenul luat în cunoștință sau pentru care au fost trimise citațiile nu poate fi preschimbat decât pentru motive temeinice și cu citarea părților. Citarea acestora se face în termen scurt, în camera de consiliu. Soluționarea cererii de preschimbare a primului termen de judecată este de competența președintelui instanței, a vicepreședintelui instanței, a președintelui de secție ori a judecătorului care îl înlocuiește. În cursul judecării procesului cererea de preschimbare a termenului se soluționează de către completul de judecată.”

21. La articolul I punctul 53, articolul 155¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 155¹. – Când constată că desfășurarea normală a procesului este împiedicată din vina părții reclamante, prin neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege ori stabilite în cursul judecării, instanța poate suspenda judecata, arătând în încheiere care anume obligații nu au fost respectate. Dispozițiile art.108³ sunt aplicabile.

La cererea părții, judecata va fi reluată dacă obligațiile la care se referă alin.1 au fost îndeplinite și, potrivit legii, aceasta poate continua. Dispozițiile art.155 alin.2 se aplică în mod corespunzător.”

22. La articolul I, după punctul 55 se introduce punctul 55¹, cu următorul cuprins:

„55¹. *După articolul 171 se introduce articolul 171¹, cu următorul cuprins:*

Art. 171¹. – În cazurile în care proba a fost dispusă din oficiu sau la cererea procurorului în procesul pornit de acesta în condițiile art.45 alin.2, instanța va stabili, prin încheiere, cheltuielile de administrare a probei și partea care trebuie să le plătească, putându-le pune și în sarcina ambelor părți.”

23. La articolul I punctul 63, alineatul 3 al articolului 201 va avea următorul cuprins:

„În domeniile strict specializate, în care nu există experți autorizați, precum și în cel privind probleme de drept controversate, din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți, judecătorul poate solicita punctul de vedere, în scris, al uneia sau mai multor personalități ori

specialiști din domeniul respectiv. Punctul de vedere va fi prezentat în ședință sau în camera de consiliu, cu participarea părților.”

24. La articolul I punctul 64, alineatul 1 al articolului 202 va avea următorul cuprins:

„Dacă părțile nu se învoiesc asupra numirii experților, ei se vor numi de către instanță, prin tragere la sorți, în ședință publică, de pe lista întocmită și comunicată de către biroul local de expertiză cuprinzând persoanele înscrise în evidența celor autorizate, potrivit legii, să efectueze expertize judiciare.”

25. La articolul I, punctul 67 se abrogă.

26. La articolul I, după punctul 72 se introduce punctul 72¹, cu următorul cuprins:

„72¹. *La capitolul III al titlului III din Cartea a II-a, după articolul 241 se introduce secțiunea a III-a¹, intitulată „Cercetarea procesului în cazul administrării probelor de către avocați”, cu următorul cuprins:*

Secțiunea a III-a¹

Cercetarea procesului în cazul administrării probelor de către avocați

Art. 241¹. – Dispozițiile prezentei secțiuni sunt aplicabile numai în cazul litigiilor patrimoniale, afară de acelea ce privesc drepturi asupra cărora legea nu permite a se face tranzacție.

Art. 241². – La prima zi de înfățișare părțile pot conveni ca avocații care le asistă și le reprezintă să administreze probele în cauză, potrivit dispozițiilor prezentei secțiuni.

Consimțământul pentru administrarea probelor, prevăzut la alin. 1, se va da de către părți, personal sau prin mandatar cu împuternicire specială, în fața instanței, luându-se act despre aceasta în încheiere, sau prin înscris întocmit în fața avocatului, care este obligat să certifice consimțământul și semnătura părții pe care o asistă sau o reprezintă. Dacă sunt mai multe părți asistate de același avocat, consimțământul se va da de fiecare dintre ele separat.

Totodată, fiecare parte este obligată să declare că pentru procedura din prezenta secțiune își alege domiciliul la avocatul care o reprezintă.

Consimțământul dat potrivit alin. 2 nu poate fi revocat de către una dintre părți.

Art. 241³. – În cazul reprezentării părților în condițiile art. 241², ședințele de judecată se pot desfășura în camera de consiliu, cu participarea obligatorie a avocaților, fiind admise și părțile ori, când este cazul, mandatarii lor.

Art. 241⁴. – După constatarea valabilității consimțământului dat conform art. 241² instanța:

1. va rezolva excepțiile ce se invocă ori pe care le poate ridica din oficiu;

2. va hotărî asupra cererilor de intervenție formulate de părți sau de terțe persoane, în condițiile legii;

3. va examina fiecare pretenție și apărare în parte, pe baza cererii de chemare în judecată, a întâmpinării și a explicațiilor avocaților;

4. va constata care din pretenții sunt recunoscute și care sunt contestate;

5. la cerere, va dispune, în condițiile legii, măsuri asigurătorii, măsuri pentru asigurarea dovezilor ori pentru constatarea unei situații de fapt, în cazul în care aceste măsuri nu au fost luate, în tot sau în parte, potrivit art. 114¹ alin. 6;

6. va lua act de renunțarea reclamantului, de achiesarea pârâtului sau de tranzacția părților;

7. va încuviința probele solicitate de părți, pe care le găsește concludente, precum și pe cele pe care, din oficiu, le consideră necesare pentru judecarea procesului; dispozițiile art. 168 sunt aplicabile;

8. va decide în legătură cu orice alte cereri care se pot formula la prima zi de înfățișare.

Când, potrivit legii, cererile arătate la alin. 1 pot fi formulate și ulterior primei zile de înfățișare, instanța poate acorda în acest scop un termen scurt dat în cunoștință părților reprezentate prin avocat.

Dispozițiile art. 131 și ale art. 138, cu excepția celor de la pct. 4 al acestui din urmă articol, sunt aplicabile.

Partea care lipsește nejustificat la termenul de încuviințare a dovezilor va fi decăzută din dreptul de a mai propune și administra orice dovadă, cu excepția celei cu înscrisuri, dar va putea participa la administrarea dovezilor de către cealaltă parte și va putea combate aceste dovezi.

Art. 241⁵. – Pentru administrarea probelor de către avocați instanța va stabili un termen de până la 6 luni, ținând seama de volumul și complexitatea acestora.

Termenul prevăzut la alin. 1 va putea fi prelungit dacă în cursul administrării probelor:

1. se invocă o excepție sau un incident procedural asupra căruia, potrivit legii, instanța trebuie să se pronunțe; în acest caz, termenul se prelungește cu timpul necesar soluționării excepției sau incidentului;

2. a încetat, din orice cauză, contractul de asistență juridică dintre una din părți și avocatul său; în acest caz, termenul se prelungește cu cel mult o lună pentru angajarea altui avocat;

3. una dintre părți a decedat; în acest caz, termenul se prelungește cu timpul în care procesul este suspendat potrivit art. 243 alin. 1 pct. 1 sau cu termenul acordat părții interesate pentru introducerea în proces a moștenitorilor;

4. în orice alte cazuri în care legea prevede suspendarea procesului, termenul se prelungește cu perioada suspendării, dispozițiile art. 242 alin. 1 pct. 2 nefiind însă aplicabile.

Art. 241⁶. – În cel mult 15 zile de la încuviințarea probelor avocații părților vor prezenta instanței programul de administrare a acestora, purtând semnătura avocaților, în care se vor arăta locul și data administrării fiecărei probe. Programul se încuviințează de instanță, în camera de consiliu, și este obligatoriu pentru părți și avocații lor.

În procesele prevăzute la art. 45 alin. 3 și 4 programul încuviințat potrivit alin. 1 va fi comunicat de îndată procurorului, în condițiile art. 241¹⁷.

Probele pot fi administrate în cabinetul unuia dintre avocați sau în orice alt loc convenit, dacă natura probei impune aceasta. Părțile, prin avocați, sunt obligate să-și comunice înscrisurile și orice alte acte, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau în mod direct, sub luare de semnătură.

Nerespectarea nejustificată a programului prevăzut la alin. 1 atrage decăderea părții din dreptul de a mai administra proba respectivă.

Dispozițiile art. 170 sunt aplicabile.

Art. 241⁷. – Dacă în cursul administrării probelor una dintre părți formulează o cerere, invocă o excepție, inadmisibilitatea vreunei probe sau orice alt incident privind administrarea probelor, ea va sesiza instanța care, cu citarea celeilalte părți, prin încheiere dată în camera de consiliu, se va pronunța de îndată, iar când este necesar, în cel mult 30 de zile de la data la care a fost sesizată. Încheierea poate fi atacată numai o dată cu fondul procesului.

Art. 241⁸. – În cazul în care se dispune înfățișarea unui înscris deținut de o autoritate sau de o altă persoană, instanța, potrivit dispozițiilor art. 175, va dispune solicitarea înscrisului și, îndată ce acesta este depus la instanță, comunicarea lui în copie fiecărui avocat.

Art. 241⁹. – Dacă una dintre părți nu recunoaște scrisul sau semnătura dintr-un înscris, avocatul părții interesate, potrivit art. 241⁷, va solicita instanței să procedeze la verificarea de scripte.

Art. 241¹⁰. – Martorii vor fi ascultați, la locul și data prevăzute în programul încuviințat de instanță, de către avocații părților, în condițiile art. 192 și 196, care se aplică în mod corespunzător. Ascultarea martorilor se face fără prestare de jurământ, punându-li-se însă în vedere că, dacă nu vor spune adevărul, săvârșesc infracțiunea de mărturie mincinoasă. Despre toate acestea se face mențiune în declarația scrisă.

Martorii arătați la art. 195 vor fi ascultați numai de către instanță.

Art. 241¹¹. – Mărturia se va consemna întocmai de către o persoană convenită de părți și se va semna, pe fiecare pagină și la sfârșitul ei, de către avocații părților, de cel ce a consemnat-o și de martor, după ce acesta a luat cunoștință de cuprinsul consemnării.

Orice adăugiri, ștersături sau schimbări în cuprinsul mărturiei trebuie încuviințate prin semnătura celor arătați la alin. 1, sub sancțiunea de a nu fi luate în seamă.

Dacă mărturia a fost stenodactilografiată, aceasta va fi transcrisă. Atât stenograma, cât și transcrierea ei vor fi semnate potrivit alin. 1 și depuse la dosar.

Art. 241¹². – Părțile pot conveni ca declarațiile martorilor să fie consemnate și autentificate de un notar public. Dispozițiile art. 241¹⁰ sunt aplicabile.

Art. 241¹³. – În cazul în care este încuviințată o expertiză, în programul administrării probelor părțile vor trece numele expertului pe care îl vor alege prin învoiala lor, precum și numele consilierilor fiecăreia dintre ele.

Dacă părțile nu se învoiesc asupra alegerii expertului, ele vor cere instanței să procedeze la desemnarea acestuia, potrivit art. 202.

Expertul este obligat să efectueze expertiza și să o predea avocaților părților, sub semnătură de primire, cu cel puțin 30 de zile înainte de termenul fixat de instanță potrivit art. 241⁵. De asemenea, el are îndatorirea să dea explicații avocaților și părților, iar după fixarea termenului de judecată, să se conformeze dispozițiilor art. 211 și următoarele.

Art. 241¹⁴. – Dacă s-a dispus o cercetare la fața locului, aceasta se va face de către instanță potrivit dispozițiilor art. 215-217. Procesul-verbal prevăzut la art. 216 alin. 2 va fi întocmit în atâtea exemplare câte părți sunt și va fi înmănat avocaților acestora în cel mult 5 zile de la efectuarea cercetării.

Art. 241¹⁵. – Când s-a încuviințat chemarea la interogatoriu, instanța va cita părțile, la termenul stabilit, în camera de consiliu. Copii de pe interogatoriul astfel luat, precum și de pe cel dispus și primit potrivit art. 222 alin. 1 vor fi înmânate de îndată avocaților părților.

Art. 241¹⁶. – Instanța, în condițiile art. 241⁷, va hotărî asupra cererii de înlocuire a martorilor, de ascultare din nou sau de confruntare a acestora.

De asemenea, în condițiile arătate la alin. 1, instanța se va pronunța cu privire la cererea de a se admite noi martori sau alte probe ce se dovedesc necesare și care nu puteau fi prevăzute pentru a fi solicitate potrivit art. 241⁴ alin. 1 pct. 7.

Art. 241¹⁷. – După administrarea tuturor probelor încuviințate de instanță reclamantul, prin avocatul său, va redacta concluziile scrise privind susținerea pretențiilor sale, pe care le va trimite, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, sau le va înmâna în mod direct, sub luare de semnătură, celorlalte părți din proces și, când este cazul, Ministerului Public.

După primirea concluziilor scrise ale reclamantului fiecare parte, prin avocatul său, va redacta propriile concluzii scrise pe care le va comunica, potrivit alin. 1, reclamantului, celorlalte părți, precum și, când este cazul, Ministerului Public.

Art. 241¹⁸. – Avocații părților vor alcătui pentru fiecare parte câte un dosar și unul pentru instanță, în care vor depune câte un exemplar al tuturor înscrisurilor prin care, potrivit legii, se constată administrarea fiecărei probe.

Dosarele prevăzute la alin. 1 vor fi numerotate, șnuruite și vor purta semnătura avocaților părților pe fiecare pagină.

Art. 241¹⁹. – La expirarea termenului stabilit de instanță potrivit art. 241⁵ avocații părților vor prezenta împreună instanței dosarul cauzei întocmit potrivit art. 241¹⁸.

Primind dosarul, instanța va fixa termenul de judecată dat în cunoștință părților, care nu va putea fi mai lung de o lună de la data primirii dosarului. La termen, instanța poate proceda la judecarea în fond a procesului, acordând părților cuvântul pentru a pune concluzii prin avocat.

Art. 241²⁰. – La termenul prevăzut de art. 241¹⁹ alin. 2, dacă socotește necesar, instanța va dispune, prin încheiere motivată, să fie administrate nemijlocit în fața sa toate sau numai unele dintre probele administrate de avocați. În acest caz, pentru administrarea probelor instanța va stabili termene scurte, în continuare, date în cunoștință părților.

Pentru prezentarea în fața instanței martorii vor fi citați, de asemenea, în termen scurt, cauzele fiind considerate urgente. Dispozițiile art. 89 alin. 1 și ale art. 188 alin. 2 sunt aplicabile.

Art. 241²¹. – Dispozițiile secțiunii a III-a a acestui capitol sunt aplicabile dacă în prezenta secțiune nu se prevede altfel.

La cererea avocatului sau a părții interesate instanța poate lua măsura amenzii și obligării la plata de despăgubiri, în cazurile și condițiile prevăzute de dispozițiile art. 108¹–108⁴.

Art. 241²². – Dispozițiile prezentei secțiuni sunt aplicabile în mod corespunzător și consilierilor juridici care, potrivit legii, reprezintă partea.”

27. La articolul I, după punctul 76 se introduce punctul 76¹, cu următorul cuprins:

„76¹. Punctul 2 al alineatului 1 al articolului 244 va avea următorul cuprins:

2. când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea.”

28. La articolul I punctul 81, după alineatul 2 al articolului 252 se introduce alineatul 3, cu următorul cuprins:

„Perimarea cererii de chemare în judecată nu poate fi ridicată pentru prima oară în instanța de apel.”

29. La articolul I, după punctul 84 se introduce punctul 84¹, cu următorul cuprins:

„84¹. Punctul 8 al alineatului 1 al articolului 261 va avea următorul cuprins:

8. mențiunea că pronunțarea s-a făcut în ședință publică, precum și semnăturile judecătorilor și grefierului. Lipsa semnăturilor poate fi complinită oricând în cursul procesului.”

30. La articolul I, după punctul 85 se introduc punctele 85¹, 85² și 85³, cu următorul cuprins:

„85¹. Alineatul 1 al articolului 264 va avea următorul cuprins:

Când motivarea hotărârii nu se poate face la data pronunțării, ea se va face în termen de cel mult 30 de zile de la pronunțare. Dacă instanța a fost alcătuită din mai mulți magistrați, președintele va putea însărcina pe unul dintre ei cu redactarea hotărârii.

85². *Alineatul 3 al articolului 266 va avea următorul cuprins:*

Hotărârea se va comunica părților, în copie, în cazul când aceasta este necesară pentru curgerea termenului de exercitare a apelului sau recursului.

85³. *Articolul 270 va avea următorul cuprins:*

Art. 270. – Dacă pârâtul recunoaște o parte din pretențiile reclamantului, instanța, la cererea acestuia, va da o hotărâre parțială în măsura recunoașterii. Dispozițiile art.273 sunt aplicabile.”

31. La articolul I punctul 91, alineatul 1 al articolului 281¹ va avea următorul cuprins:

„În cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii ori acesta cuprinde dispoziții potrivnice, părțile pot cere instanței care a pronunțat hotărârea să lămurească dispozitivul sau să înlăture dispozițiile potrivnice.”

32. La articolul I, după punctul 93 se introduce punctul 93¹, cu următorul cuprins:

„93¹. *Alineatul 2 al articolului 282 va avea următorul cuprins:*

Împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face apel decât o dată cu fondul, în afară de cazul când prin ele s-a întrerupt cursul judecătii.”

33. La articolul I punctul 94, alineatul 1 al articolului 282¹ va avea următorul cuprins:

„Nu sunt supuse apelului hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală privind pensii de întreținere, litigii al căror obiect are o valoare de până la 1 miliard lei inclusiv, atât în materie civilă, cât și în materie comercială, acțiunile posesorii, precum și cele referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă, luarea măsurilor asigurătorii și în alte cazuri prevăzute de lege”.

34. La articolul I, după punctul 95 se introduc punctele 95¹ și 95², cu următorul cuprins:

„95¹. Punctul 1 al alineatului 1 al articolului 287 va avea următorul cuprins:

1. numele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul, precum și, după caz, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice, codul fiscal și contul bancar. Dacă apelantul locuiește în străinătate, va arăta și domiciliul ales în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul;

95². După alineatul 3 al articolului 287 se introduce alineatul 4, cu următorul cuprins:

Termenul pentru depunerea motivelor de apel se socotește de la comunicarea hotărârii, chiar dacă apelul s-a făcut mai înainte de comunicare.”

35. La articolul I punctul 97, alineatul 2 al articolului 291 va avea următorul cuprins:

„Dacă intimatul lipsește la prima zi de înfățișare și instanța constată că motivele de apel nu au fost comunicate, va dispune amânarea cauzei și efectuarea comunicării, iar dacă motivele nu au fost comunicate în termen, instanța va dispune amânarea cauzei cu îndeplinirea cerințelor art.114¹ alin. 3 sau 4, după caz.”

36. La articolul I punctul 103, articolul 296 va avea următorul cuprins:

„Art. 296. – Instanța de apel poate păstra ori schimba, în tot sau în parte, hotărârea atacată. Apelantului nu i se poate însă crea în propria cale de atac o situație mai grea decât aceea din hotărârea atacată.”

37. La articolul I punctul 104, alineatul 1 al articolului 297 va avea următorul cuprins:

„În cazul în care prima instanță a respins sau a anulat cererea de chemare în judecată fără a intra în cercetarea fondului, iar instanța de apel, găsimd apelul întemeiat, a anulat hotărârea apelată, va evoca fondul și, la același termen, va judeca procesul pronunțând o singură hotărâre, în afară de cazul în care este necesară administrarea de probe noi. În acest din urmă caz se va dispune doar anularea hotărârii atacate și se va

fixa termen pentru judecarea în fond a cauzei, situație în care hotărârea de anulare nu va putea fi atacată separat, ci numai o dată cu hotărârea definitivă asupra fondului cauzei.”

38. La articolul I, după punctul 106 se introduce punctul 106¹, cu următorul cuprins:

„106¹. Alineatul 1 al articolului 299 va avea următorul cuprins:

Hotărârile date fără drept de apel, cele date în apel, precum și, în condițiile prevăzute de lege, hotărârile altor organe cu activitate jurisdicțională sunt supuse recursului. Dispozițiile art.282 alin.2 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

39. La articolul I punctul 109, alineatul 5 al articolului 300 va avea următorul cuprins:

„Pentru motive temeinice, instanța poate reveni asupra suspendării acordate, dispozițiile alin.3 aplicându-se în mod corespunzător.”

40. La articolul I, după punctul 109 se introduce punctul 109¹, cu următorul cuprins:

„109¹. Articolul 301 va avea următorul cuprins:

Art. 301. – Termenul de recurs este de 15 zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu dispune altfel. Dispozițiile art.284 alin.2-4 se aplică în mod corespunzător.”

41. La articolul I, punctul 110 se abrogă.

42. La articolul I punctul 114, alineatul 3 al articolului 308 va avea următorul cuprins:

„După fixarea termenului de judecată, președintele completului poate întocmi un raport asupra recursului sau poate desemna un alt membru al completului în acest scop. La Înalta Curte de Casație și Justiție raportul poate fi întocmit și de un magistrat - asistent.”

43. La articolul I, după punctul 115 se introduce punctul 115¹, cu următorul cuprins:

„115¹. Alineatul 5 al articolului 308 va avea următorul cuprins:

Raportul va fi depus la dosar cu cel puțin 5 zile înainte de ziua înfățișării.”

44. La articolul I punctul 116, alineatul 3 al articolului 312 va avea următorul cuprins:

„Modificarea hotărârii atacate se pronunță pentru motivele prevăzute de art.304 pct.6, 7, 8, 9 și 10, iar casarea pentru cele prevăzute de art.304 pct.1, 2, 3, 4 și 5, precum și în toate cazurile în care instanța a cărei hotărâre este recurată a soluționat procesul fără a intra în cercetarea fondului sau modificarea hotărârii nu este posibilă, fiind necesară administrarea de probe noi. Dacă sunt găsite întemeiate mai multe motive, dintre care unele atrag modificarea, iar altele casarea, instanța de recurs va casa în întregime hotărârea atacată pentru a se asigura o judecată unitară.”

45. La articolul I, după punctul 120 se introduce punctul 120¹, cu următorul cuprins:

„120¹. Alineatul 1 al articolului 318 va avea următorul cuprins:

Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admițându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.”

46. La articolul I, după punctul 121 se introduc punctele 121¹ și 121², cu următorul cuprins:

„121¹. Alineatul 2 al articolului 319 va avea următorul cuprins:

Contestația se poate face oricând înainte de începutul executării silită, iar în timpul ei, până la împlinirea termenului stabilit la art.401 alin.1 lit.b) sau c). Împotriva hotărârilor irevocabile care nu se aduc la îndeplinire pe cale de executare silită, contestația poate fi introdusă în termen de 15 zile de la data când contestatorul a luat cunoștință de hotărâre, dar nu mai târziu de un an de la data când hotărârea a rămas irevocabilă.

121². După articolul 319 se introduce articolul 319¹, cu următorul cuprins:

Art. 319¹. – Instanța poate suspenda executarea hotărârii a cărei anulare se cere, sub condiția depunerii unei cauțiuni. Dispozițiile art.403 alin.3 și 4 se aplică în mod corespunzător.”

47. La articolul I punctul 123, punctul 4 al articolului 322 va avea următorul cuprins:

„4. dacă un judecător, martor sau expert, care a luat parte la judecată, a fost condamnat irevocabil pentru o infracțiune privitoare la pricină, sau dacă un magistrat a fost sancționat disciplinar pentru exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, sau dacă hotărârea s-a dat în temeiul unui înscris declarat fals în cursul sau în urma judecării. În cazul în care constatarea infracțiunii nu se mai poate face printr-o hotărâre penală, instanța de revizuire se va pronunța mai întâi, pe cale incidentală, asupra existenței sau inexistenței infracțiunii invocate. La judecarea cererii va fi citat și cel învinuit de săvârșirea infracțiunii.”

48. Punctele 131, 132, 133 și 134 ale articolului I, precum și art. 330³ alin. 1 și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă se abrogă.

49. La articolul I, după punctul 134 se introduce punctul 134¹, cu următorul cuprins:

„134¹. Articolul 336 va următorul cuprins:

Art. 336. – Încheierea prin care se încuviințează cererea este executorie. Ea este supusă recursului.

Termenul de recurs va curge de la pronunțare, pentru cei care au fost de față, și de la comunicare, pentru cei care au lipsit.

Recursul poate fi făcut de orice persoană interesată, chiar dacă nu a fost citată la dezlegarea cererii. Recursul se face într-un singur exemplar.

Executarea încheierii poate fi suspendată de instanța de recurs cu sau fără cauțiune.

Recursul se judecă în camera de consiliu.”

50. La articolul I punctul 135, alineatul 3 al articolului 339 va avea următorul cuprins:

„Recursul împotriva încheierii date de președintele judecătoriei se judecă de tribunal, iar recursul împotriva încheierii date de președintele tribunalului sau curții de apel se judecă de un complet al instanței respective.”

51. La articolul I, după punctul 135 se introduce punctul 135¹, cu următorul cuprins:

„135¹. Alineatul 1 al articolului 365 va avea următorul cuprins:

Competența de a judeca în primă instanță acțiunea în anulare revine instanței judecătorești imediat superioare celei prevăzute la art.342, în circumscripția căreia a avut loc arbitrajul.”

52. La articolul I punctul 136, alineatul 3 al articolului 365 va avea următorul cuprins:

„Instanța judecătorească va putea suspenda executarea hotărârii arbitrale împotriva căreia a fost introdusă acțiunea în anulare, numai după depunerea unei cauțiuni fixate de ea. Dispozițiile art.403 alin.3 și 4 se aplică în mod corespunzător.”

53. La articolul I, după punctul 136 se introduce punctul 136¹, cu următorul cuprins:

„136¹. După articolul 366 se introduce articolul 366¹, cu următorul cuprins:

Art. 366¹. – În toate cazurile privind hotărârea arbitrală, acțiunea în anulare formulată potrivit art.364 se judecă în completul prevăzut pentru judecata în primă instanță, iar recursul se judecă în completul prevăzut pentru această cale de atac.”

54. La articolul I punctul 137, după alineatul 2 al articolului 371² se introduce alineatul 3, cu următorul cuprins:

„Dacă titlul executoriu conține suficiente criterii în funcție de care organul de executare poate actualiza valoarea obligației stabilite în bani, indiferent de natura ei, se va proceda și la actualizarea sumei. În

cazul în care titlul executoriu nu conține nici un asemenea criteriu, organul de executare va proceda la actualizare în funcție de cursul monedei în care se face plata, determinat la data plății efective a obligației cuprinse în titlul executoriu.”

55. La articolul I punctul 141, alineatul 2 al articolului 373¹ va avea următorul cuprins:

„Instanța încuviințează executarea silită prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților. Încheierea prin care președintele instanței admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă nici unei căi de atac. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată cu recurs de către creditor, în termen de 5 zile de la comunicare.”

56. La articolul I punctul 141, alineatul 1 al articolului 373³ va avea următorul cuprins:

„Încheierea prin care președintele instanței respinge cererea de investire cu formulă executorie a hotărârii judecătorești sau a altui înscris ori cererea de eliberare de către instanță a titlului executoriu în cazurile prevăzute de lege, poate fi atacată cu recurs de către creditor. Termenul de recurs este de 5 zile și curge de la pronunțare, pentru creditorul prezent, și de la comunicare, pentru cel lipsă.”

57. La articolul I punctul 141, după alineatul 1 al articolului 373³ se introduce alineatul 1¹, cu următorul cuprins:

„Încheierea prin care președintele instanței admite cererea de investire cu formulă executorie a hotărârii judecătorești sau a altui înscris în cazurile prevăzute de lege nu este supusă nici unei căi de atac.”

58. La articolul I punctul 156, alineatul 1 al articolului 399 va avea următorul cuprins:

„Împotriva executării silite, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare. De asemenea, dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută la art.281¹, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare

lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu, precum și în cazul în care organul de executare refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege.”

59. La articolul I punctul 156, după alineatul 2 al articolului 399 se introduce alineatul 2¹, cu următorul cuprins:

„De asemenea, după ce a început executarea silită, cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a dispus investirea cu formulă executorie sau, după caz, încuviințarea executării, dată fără îndeplinirea condițiilor legale.”

60. La articolul I punctul 156, după alineatul 1 al articolului 401 se introduce alineatul 1¹, cu următorul cuprins:

„Contestația privind lămurirea înțelesului, întinderii sau aplicării titlului executoriu se poate face oricând înăuntrul termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită.”

61. La articolul I punctul 156, alineatul 4 al articolului 403 va avea următorul cuprins:

„În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă nici unei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în quantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.”

62. La articolul I punctul 158, după alineatul 1 al articolului 405¹ se introduce alineatul 1¹, cu următorul cuprins:

„După încetarea suspendării, prescripția își reia cursul, socotindu-se și timpul scurs înainte de suspendare.”

63. La articolul I punctul 199, alineatul 1 al articolului 460 va avea următorul cuprins:

„Dacă terțul poprit nu-și mai îndeplinește obligațiile ce-i revin pentru efectuarea popririi, inclusiv în cazul în care, în loc să consemneze suma urmăribilă a liberat-o debitorului poprit, creditorul, debitorul sau organul de executare, în termen de 3 luni de la data când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmăribilă, pot sesiza instanța de executare, în vederea validării popririi.”

64. La articolul I punctul 208, partea introductivă și punctul 8 ale articolului 516 vor avea următorul cuprins:

„După plata integrală a prețului sau a avansului prevăzut la art.515 și după expirarea termenului de 15 zile prevăzut la art.401 alin.1 lit.a), dacă imobilul a fost vândut cu plata în rate, executorul, pe baza procesului-verbal de licitație, va întocmi actul de adjudecare, care va cuprinde următoarele mențiuni:

8. mențiunea că actul de adjudecare este titlu de proprietate și că poate fi înscris în cartea funciară, precum și a faptului că, pentru adjudecator, constituie titlu executoriu împotriva debitorului, dacă imobilul se află în posesiunea acestuia din urmă;”

65. La articolul I punctul 210, articolul 564 va avea următorul cuprins:

„Art. 564. – Dacă există creditori care, asupra bunului vândut, au drepturi de gaj, ipotecă sau alte drepturi de preferință conservate, în condițiile prevăzute de lege, la distribuirea sumei rezultate din vânzarea bunului, creanțele lor vor fi plătite înaintea creanțelor prevăzute la art.563 alin.1 lit.b).”

66. La articolul I punctul 210, alineatul 1 al articolul 567 va avea următorul cuprins:

„Creanțele condiționale sau afectate de un termen suspensiv se vor plăti potrivit ordinii de preferință prevăzute la art.563 și 564.”

67. La articolul I, după punctul 217 se introduce punctul 217¹, cu următorul cuprins:

„217¹. Alineatul 2 al articolului 588 va avea următorul cuprins:

Debitorul, în acest caz, va putea, spre a se libera, să consemneze suma sau bunul oferit la Casa de Economii și Consemnațiuni sau, după caz, la o unitate specializată, iar recipisa se va depune la executorul judecătoresc de pe lângă instanța domiciliului creditorului.”

68. La articolul I punctul 218, articolul 595 va avea următorul cuprins:

„Art. 595. – În cazul în care cererea principală, în temeiul căreia a fost încuviințată măsura asigurătorie, a fost anulată, respinsă sau perimată prin hotărâre irevocabilă, ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la judecarea acesteia, debitorul poate cere ridicarea măsurii de către instanța care a încuviințat-o. Asupra cererii instanța se pronunță prin încheiere irevocabilă, dată fără citarea părților. Dispozițiile art.593 se aplică în mod corespunzător.”

69. La articolul I punctul 222, articolele 673⁸ și 673⁹ vor avea următorul cuprins:

„Art. 673⁸. – Încheierile prevăzute la art.673⁶ alin.1 și 673⁷ pot fi atacate cu apel sau, după caz, cu recurs o dată cu fondul, fiind supuse aceluiași căi de atac ca și hotărârea dată asupra fondului procesului.

Art. 673⁹. – La formarea și atribuirea loturilor, instanța va ține seama, după caz, și de acordul părților, mărimea cotei-părți ce se cuvine fiecăreia ori masa bunurilor de împărțit, natura bunurilor, domiciliul și ocupația părților, faptul că unii dintre coproprietari, înainte de a se cere împărțeala, au făcut construcții, îmbunătățiri cu acordul coproprietarilor sau altele asemenea.”

70. La articolul I punctul 224, articolul 720⁸ va avea următorul cuprins:

„Art. 720⁸. – Hotărârile date în primă instanță privind procesele și cererile în materie comercială sunt executorii. Exercițarea apelului nu suspendă de drept executarea.”

71. La articolul I punctul 224, articolul 720⁹ va avea următorul cuprins:

„Art. 720⁹. – Pentru hotărârea judecătorească dată în materie comercială, care se aduce la îndeplinire prin executare silită, hotărârea, purtând mențiunea că este irevocabilă, constituie titlu executoriu, fără efectuarea altor formalități.”

72. La articolul I punctul 224, articolul 720¹⁰ va avea următorul cuprins:

„Art. 720¹⁰. – Litigiile privind desfășurarea activității în scopul privatizării prin înstrăinare de bunuri ori alte valori din patrimoniul societăților comerciale sau al altor persoane juridice cu capital de stat, precum și litigiile privind drepturile și obligațiile contractate în cadrul acestei activități se soluționează de către instanțele care au competența de judecată a proceselor și cererilor în materie comercială, potrivit dispozițiilor prezentului cod și cu procedura prevăzută de aceste dispoziții.”

73. La articolul I, după punctul 224 se introduce punctul 224¹, cu următorul cuprins:

„224¹. După articolul 723 se introduce articolul 723¹, cu următorul cuprins:

Art. 723¹. – În cazurile prevăzute de lege, suma datorată de parte cu titlu de cauțiune se fixează de către instanță și se depune, după caz, la trezoreria statului, Casa de Economii și Consemnațiuni sau la orice altă instituție bancară pe numele părții respective, la dispoziția instanței sau, după caz, a executorului judecătoresc.

Dacă legea nu prevede altfel, cauțiunea nu va reprezenta mai mult de 20% din valoarea obiectului cererii, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, nu va depăși suma de 20 milioane lei.

Cauțiunea se eliberează celui care a depus-o în măsura în care asupra acesteia cel îndreptățit în cauză nu a formulat cerere pentru plata despăgubirii convenite, până la împlinirea termenului de 30 de zile de la data la care, prin hotărâre irevocabilă, s-a soluționat fondul cauzei. Cu toate acestea, cauțiunea se eliberează de îndată, dacă partea interesată declară în mod expres că nu urmărește obligarea părții adverse la despăgubiri pentru prejudiciile cauzate.”

74. La articolul I punctul 225, după alineatul 2 al articolului 725 se introduce alineatul 2¹, cu următorul cuprins:

„În cazul în care instanța este desființată, dosarele se vor trimite din oficiu instanței competente potrivit legii noi de procedură.”

75. La articolul I punctul 227, articolul 733 va avea următorul cuprins:

„Art. 733. – Amenzile aplicate în temeiul prevederilor prezentului cod, alte creanțe fiscale, precum și orice sume ce constituie venituri bugetare, potrivit legii, se execută de către organele competente, potrivit dispozițiilor legale privind executarea silită a creanțelor fiscale, și cu procedura prevăzută de aceste dispoziții.”

76. La articolul III alineatul 1, liniuța a II-a va avea următorul cuprins:

„ - „casă de depuneri” cu „trezoreria statului, Casa de Economii și Consemnațiuni sau orice altă instituție bancară”.

77. La articolul III alineatul 1, se abrogă textul de la liniuța a XII-a.

78. La articolul VIII, liniuța a IV-a va avea următorul cuprins:

„- art.889-906 și art.909 din Codul comercial;”

Art. II. – Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.59/2001 privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.217 din 27 aprilie 2001, se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Adrian Năstase

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

București,
Nr.